

beregne, hvor mange person- eller varebiler hver enkelt producent skal tilbagetage.

Bestemmelsen i § 9 t, stk. 2, indeholder hjemmel til at pålægge registret at videregive oplysninger til ministeren eller Miljøstyrelsen. Det er hensigten med bestemmelsen at tilvejebringe de oplysninger, som de danske myndigheder skal indrapportere til EU-kommissionen i form af rapporter i henhold til direktivets artikel 9 om eventuelle ændringer i virksomhedsstrukturen i forbindelse med salg af motorkøretøjer samt på området for tilbagetage, demontering, shreddning, genvinding og genanvendelse, som kan medføre konkurrenceforvridning mellem eller inden for medlemsstaterne.

Bestemmelsen sammenskrives med den eksisterende § 9 n, hvorefter der er mulighed for at oprette et tilsvarende producentregister [benævnelse af produktet/ansvaret]. Der er ikke med sammenskrivningen tilsiget ændringer i forhold til den af Folketinget vedtagne lov nr. 385 af 25. maj 2005 om ændring af lov om miljøbeskyttelse, hvor producentansvaret indførtes for elektronikskrot m.v.

Ad § 9 u

Med denne bestemmelse gives ministeren adgang til at henlægge en række administrative beføjelser i forbindelse med tilbagetagning af udtjente person- og varebiler til en af ministeren godkendt privat organisation. Det forventes, at den private organisation skal have kompetence til at stå for fordelingen af tilbagetagningspligtige, udtjente person- og varebiler, jf. § 9 r, stk. 1, samt til at vurdere, om producenter og importører har opfyldt deres forpligtelse efter § 9 q, stk. 1, til for egen regning at tilbagetage alle udtjente person- og varebiler beregnet ud fra deres markedsandel. Dette indebærer, at organisationen, hvis en producent eller importør i en nærmere fastsat periode ikke tilbagetager det antal person- og varebiler, som han er forpligtet til i henhold til § 9 q, stk. 1, kan meddele producenten eller importøren, at der efterfølgende skal hentes det resterende antal udtjente person- og varebiler, som er modtaget af andre producenter eller importører. Det skal i den efterfølgende bekendtgørelse sikres, at producenten eller importøren kun skal afhente person- og varebiler fra de områder, hvor dennes biler forhandles, hvis dette er muligt, eller i modsat fald så tæt på som muligt. Endvidere skal der være tale om samme type af biler (person- eller varebiler).

Det må forventes, at tildelingsordningen ikke får større betydning, såfremt skrotpriserne forbliver høje, og affaldsbehandleren dermed kan opnå et positivt afkast ved ophugning og skrotning af person- og varebi-

ler. DBI har oplyst, at de forventer, at deltagerne i en kollektiv ordning, oprettet af DBI ikke skal betale til affaldsbehandlingen pga. de høje skrotpriser. DBI har endvidere tilkendegivet, at den kollektive ordning, de vil etablere, vil tilbagetage alle de person- og varebiler, der bliver afleveret på de modtagepladser, der er tilknyttet, uanset at der afleveres mere end den andel, som disse samlet er forpligtet til at tilbagetage. I modsat fald, dvs. hvis skrotpriserne skulle falde, vil de producenter og importører, der modtager for mange udtjente person- og varebiler, have en økonomisk interesse i, at tildelingsordningen fungerer.

Organisationen skal også have kompetence til at vurdere, om de modtagepladser, som en eventuel kollektiv ordning etablerer, er i overensstemmelse med reglerne udstedt i medfør af § 9 q, stk. 3, om geografisk nærhed til sidste ejer eller indehaver. Endvidere forventes organisationen at få henlagt kompetence til administrationen af producentregistret efter § 9 t, herunder at vurdere hvornår en producent eller importør er omfattet af producentregistret og til at indhente en række oplysninger for producenter og importører efter § 9 s.

Det påtænkes endvidere at give den private organisation kompetence til at udstede påbud, hvis producenterne eller importørerne ikke følger organisationens afgørelser. Således fremhæves denne kompetenceoverførsel med stk. 1, nr. 6. Ved overdragelse af kompetencen, kan ministeren ikke udstede påbud.

Der er herved tale om, at offentligretlig kompetence henlægges til et privat organ. I almindelighed bør der udvises tilbageholdenhed med en sådan henlæggelse. De retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved henlæggelsen søges imødegået med, at ministeren godkender vedtægter og fastsætter retningslinjer for administrationen, og at ministeren i henhold til forvaltningslovens § 1, stk. 2, og offentlighedslovens § 1, stk. 3, efter forhandling med justitsministeren fastsætter regler om, at de pågældende love finder anvendelse for den private organisation. Yderligere vil organisationens afgørelser kunne påklages til Miljøstyrelsen, jf. bestemmelsens stk. 3. Opsættende virkning af klage m.v. følger lovens regler i kap. 11.

Bestemmelsens 2. pkt. giver ministeren bemyndigelse til at godkende organisationens vedtægter og retningslinjer for drift og administration. Det er hensigtsmæssigt, hvis offentligretlig kompetence i henhold til den foreslåede § 9 u, stk. 1, henlægges til en privat organisation.

I § 9 u, stk. 4, kan ministeren fastsætte regler om organisationens opkrævning af gebyrer fra producenter og importører der lader sig registrere. Det forventes, at